

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.—ΕΤΟΣ 30^{ον} ΑΘΗΝΑΙ 15—30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1916 ΑΡΙΘ. 1092

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ≡

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΑΡΙΘ. 1092

15-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1916

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: 'Η 18η Νοεμβρίου (κ.Κ. Παρρέν). — 'Από την Θερινήν Ζωήν (κ. Κ. Παρρέν). — 'Η Λαΐς τῆς Κορίνθου. — Αἱ κυρίαὶ τοῦ Πειραιῶς (κ. Κ. Παρρέν). — 'Ο ἄνδρας μου (Φιλόσοφος σύζυγος). — 'Ο πόλεμος καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐπέμβασις τοῦ Κράτους. — Τὸ Λύκειον κατὰ τὰς κριδίμους στιγμάς. — 'Η συναυλία τῶν ἐρασιτεχνίδων τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. — Τὸ ἑλληνικὸν διήγημα (κ. Κ. Παλαμά). — Μαγειρικὴ ἀποκλεισμοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΕΤΟΣ 29ον

'Αντίτιμον ἐτησίας ἐγγραφῆς διὰ τὸ ἐσωτερικόν..... Φρ. 10
διὰ τὸ ἐξωτερικόν..... Φρ. 13

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

'Οδὸς Γ', Σεπτεμβρίου 2

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐφημερίδος γίνονται δεκταὶ μόνον ἐντὸς ἐνὸς μηνός.
'Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται 1 δραχ.
Τὰ ἀποστελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν χειρόγραφα πρέπει νὰ φέρουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀποστέλλοντος καὶ νὰ εἶναι καθαρογραμμένα.
Πᾶσα αἴτησις πρὸς ἐγγραφήν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμου εἰς τραπεζικὴν ἢ ταχυδρομικὴν ἐπιταγήν ἢ καὶ εἰς τοκομερίδια.
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 'Ιανουαρίου καὶ εἶναι ἐτήσιοι.
Τὰ μὴ δημοσιεύόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ

Θέλετε τὰ τέκνα σας καὶ ἰδίως αἱ νεαραὶ κόραι σας ν' ἀποκτήσουν σῶμα καλλιτεχνικὸν καὶ ἀγαλματώδες; Δὲν ἔχετε νὰ κάμετε ἄλλο παρὰ νὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τὸ

ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Γ. ΡΕΒΕΛΑΚΗ

'Οδὸς Αἰόλου 66

ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟΝ ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΝ

διὰ τοῦ ὁποίου τὰ ΚΥΡΤΑ ΣΩΜΑΤΑ γίνονται εὐθυτενέστατα καὶ καλλιτεχνικώτατα.

Τὸ γνωστὸν Φαρμακεῖον τοῦ κ. Γ. ΡΕΒΕΛΑΚΗ.

COSTUMES TAILLEURS

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ράπτῃς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Σοφίας καὶ τῆς Α. Β. Υ. τῆς

Πριγκηπίσσης Ἑλένης.

ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ 30' | ΑΘΗΝΑΙ 15-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1916 | ΑΡΙΘΜΟΣ 1092

Η 18^Η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

'Απὸ τὸ παράθυρον τοῦ εἰρηνικοῦ γραφείου μου ἀπὸ τὸ ὁποῖον μόνον χρυσὰ κύματα ἠλίου καὶ γαλανὰ πλάτη οὐρανοῦ εἰσωροῦσαν ὡς τώρα, παρηκολούθησα τὰς δύο αἱματοβαμμένας ἡμέρας τοῦ πολέμου.

Εἶτε σύμπτωσις, εἶτε γιὰ πραγματικῶς ἡ Παρασκευὴ εἶναι ἡμέρα στιγματισθεῖσα μὲ τὸν θάνατον Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἦλθε νὰ κηρύξῃ εἰς τὸν κόσμον τὸ κήρυγμα τῆς Ἀγάπης, συνέπεσε τὴν ἡμέραν αὐτὴν νὰ αἱματοκυλισθοῦν αἱ Ἀθῆναι.

Τίποτε δὲν ἐπρόδιδε τὸ πρωὶ τῆς 18ης Νοεμβρίου ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη θὰ ἐτελείωνε ὄχι μὲ τὰ συνήθη ροδοκόκκινα παιγνιδίσματα τῆς δύσεως, ἀλλὰ μὲ κόκκινες καὶ φονικὰς γλώσσας βομβαρδισμοῦ. Καὶ κανεὶς φυσικὰ δὲν ἐπερίμενε τὴν ἐκκληξίν αὐτὴν τοῦ ἀπροόπτου αἱματοκυλισματος, ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ τὰ ὅπλα του, χωρὶς νὰ ἠττηθῇ καὶ χωρὶς νὰ αἰχμαλωτισθῇ εἰς καμμίαν μάχην.

'Η Κυβέρνησις εἶχεν ἐκδώσει αὐστηρὰς διαταγὰς ἀποφυγῆς πάσης συγκρούσεως, αἱ ἀποθῆκαι μας ἦσαν κεναὶ σχεδόν, ὥστε κάθε κίνδυνος ἐφαίνετο ἐντελῶς ἀδύνατος.

'Η πόλις ἐπαρουσίαζε τὴν συνήθη τῆς εὐθυμον καὶ γελαστὴν φυσιογνωμίαν, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐργασίας ἐβομβοῦσαν ὡς μέλισσες εἰς τὰ γύρω μας κέντρα, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἐκνκλο-

φοροῦσαν ἀμέριμνα εἰς κάθε σημεῖον κινήσεως καὶ ζωῆς, ὅταν ἔξαφνα εἰς τὸν ἀντικρυνὸν λόφον τοῦ Φιλοπάππου ἐξήστραψεν ἡ πρώτη φονικὴ γλώσσα τοῦ πυρός.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατὶ ὅσον πέπλος ἀπὸ κουρελιασμένα σύννεφα εἶχε κρύψει τὸν ἥλιον. Ἀπὸ τῆς μᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην ὁ ὀρίζων εἶχε σκοτεινιάσει, ἡ ἀτμόσφαιρα εἶχε βαρύνει καὶ ἡ ἀντικρυνὴ εἰκὼν πίσω καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὰ δεινδρύλια τοῦ μικροῦ φυτωρίου εἶχε λάβει τόνους καὶ διαύγειαν γραμμῶν, ὡς νὰ εὐρίσκετο εἰς δυὸ βημάτων ἀπόστασιν.

Στρατιῶται καὶ ναῦται δικοὶ μας καὶ ξένοι εἰς ὀμάδας, εἰς παράταξιν, ἄλλοι ἐπάνω εἰς τὸν λόφον ἀπὸ τὸ ἓνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ μεσαιωνικοῦ μνημείου καὶ ἄλλοι κάτω ἀπὸ τὸν λόφον ἀντήλασαν πυροβολισμοὺς τακτικά, κανονικά μὲ τὴν μικρὰν μαλακὴν ἀπήχησιν πλιάκ, πλιάκ, ποῦ κάμνει ἓνα τουφεκάκι, παιγνίδι μικροῦ παιδιοῦ, ὑπὸ τὴν ἐκρηξίν ἐνὸς ἀκινδύνου καφυλλιοῦ.

'Η μικρὰς φωτεινὰς γλώσσας ἀναβαν κ' ἐσβυναν ὡς πυροτεχνήματα ξεθυμασμένα, ὡς σπίντες φωτιᾶς ποῦ εἰτοιμάζεται ν' ἀνάψῃ, ὡς ἀκρὴ τσιγάρου ποῦ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν καπνὸ ἀναλάμπει γὰ νὰ ξανασβύσῃ πάλι, ὡς πυρολαμπίδες ποῦ φωσφορίζουν μέσα ἰστὸ σκοῦρο φόντο καὶ χάνονται ἢ ὡς ρουμπίνια φωτεινὰ λαμπυρίζουν ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

Τὸ ἦσυχον, τὸ ἄκροτον αὐτὸ θέαμα μέσα εἰς τέτοια μαλακὴ ἀτμόσφαιρα κάθε ἄλλο παρὰ ἐδι-

δεν ιδέαν πολέμου, ιδέαν θανάτου και καταστροφής. Αυτό λοιπόν είναι ο πόλεμος! Κάθε μικρή σπίθα, κάθε φωτεινή γλωσσίτσα, κάθε συνεφάκι λευκού καπνού και ένας άνθρωπος, μιὰ ζωή, μιὰ χαρά, μιὰ ἐλπίδα εὐτυχίας εἰς τὸν τάφο.

Πενήντα, ἑκατό, διακόσια ἴσως παληκάρια μέσα σὲ δύο τρεῖς ὥρες ἔχασαν τὴν ζωὴν των στὴ μικροσυμπλοκίτσα αὐτὴν. Χωρὶς κακία, χωρὶς κήρυγμα πολέμου, χωρὶς κανένα μῖσος και κανένα πάθος. Εἰς τὰ ξένα ναυτάκια εἶπαν: **Πηγαίνετε, ξαρμαϊόσετε, καταλάβετε.** Εἰς τὰ ἰδικὰ μας στρατιωτάκια εἶπαν: **Μὴ παραδώσετε.** Ἀλλὰ ἦταν τάχα ἀνάγκη νὰ τοὺς τὸ εἰποῦν; Τὸ στρατιωτάκι, τὸ ναυτόπουλο, τὸ παιδί τοῦ σχολειοῦ δὲν δίδει τὸ ὄπλο του ποτέ, ἀκόμη και ἂν εἶναι ψεύτικο. Δὲν τὸ παραδίδει γιατί εἶναι ἡ τιμὴ του, ἡ ἀγάπη του, ἡ οἰκογένειά του. Ὅπως δὲν παραδίδω τὴν γυναῖκα και τὴν ἀδελφή μου, δὲν παραδίδω και τὸ ὄπλο μου, ἔλεγε ἓνα στρατιωτάκι ἀμούστακο. Καὶ δὲν τὸ παρέδωκεν . . .

Ἀπὸ τὸ ἥσυχο παράθυρο τοῦ μικροῦ εἰρηνικοῦ γραφείου ἢ εἰκῶν τοῦ ἀντικραιοῦ μνημείου θαμπώνει μὲ τὸ κατέβασμα τῆς ἡμέρας. Ἡ φωτεινὴ γλωσσίτσα ἔσβυσε πλέον τελειωτικά, και μόνο τὰ αὐτοκίνητα μὲ τὸν κόκκινον ὡς ἀπὸ νωπὸ αἷμα σταυρὸ ἀνεβαίνουν ἀργοκίνητα πρὸς τὰ νοσοκομεία τὸ ἓνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο, πένθητη συνοδεία πόνου και θανάτου.

Εἰς τὴν θλιβερὴν παρέλασι τὰ προσκοπάκια μὲ τὸ μπλε μαντύλι και τὸ χακὶ κοστούμι δίδουν στὴ σκοτεινὴ εἰκόνα κάποιον φῶς ἀλτροῦισμοῦ και ἀγάπης, κάποιον ἀκτίνα ἐλπίδος εἰρηνικότερον μέλλοντος τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ κόσμος πλημμυρεῖ εἰς τὴν Πλατείαν. Ὅλες ἢ ἀκτίνες τῶν μεγάλων δρόμων ποῦ ξεχύνονται εἰς τὸ λαϊκὸν αὐτὸ κέντρον παρατάσσουν πυκνὰ πλήθη εἰς τὰ πεζοδρόμια ὡς εἰς τὰς μεγάλας ἡμέρας τῶν ἐπισήμων παρελάσεων. Ὅλοι μένουν ἐκεῖ ὥρες ὀλόκληρες και παρακολουθοῦν μὲ τὸ καπέλλο στὸ χέρι και μὲ πόνον και συντριβὴν κάθε πένθητην συνοδείαν, κάθε παρέλασιν πληγωμένου ἢ νεκροῦ. ἓνος ἢ δικός μας γίνεται δικός των, φίλος των, συγγενής των τὴν στιγμὴν αὐτὴν. Ἀρκεῖ ὅτι εἶναι ἀνδρεῖος και ὅτι ἔχυσε τὸ αἷμά του γιὰ νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν φαντασίαν των ὡς ἥρωος μυθικῶν κατορθωμάτων.

Ἐξαφνα μέσα εἰς τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ περιβάλλοντος καὶ ὡς ἄστραπὴ πολὺ ζεστῆς θερινῆς βραδείας κοκκινίζει τὸν πρὸς τὸ βάθος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς ὀρίζοντα. Ἡ θάλασσα στὸ ἀπροσδόκητον αὐτὸ σελάγισμα ἀπλώνεται ὡς

πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀναλυμένα ρουμπίνια. Καὶ μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα μιὰ βαρεῖα βροντὴ ποῦ συγκλονίζει τὰ πάντα, καὶ ὡς κεραυνὸς ποῦ ἔπεσε χωρὶς κανεὶς νὰ εἰξεύρη ποῦ, σκορπίζει τὸν ἀντίλαλό της εἰς τὸ ἄπειρον. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἢ ματωμένες ἀστραπὲς και ἢ φοβερὲς βροντὲς διαδέχονται πλέον ἢ μία τὴν ἄλλην, τακτικά, μεθοδικά, εἰς ὀρισμένα διαστήματα, χωρὶς κανεὶς νὰ εἰξεύρη τὴν αἰτίαν τοῦ βομβαρδισμοῦ αὐτοῦ.

Ἐἴτε ἀγνοία κινδύνου, εἴτε ψυχραιμία παθολογικῆς φύσεως, τρεῖς γυναῖκες μένομεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον, μετροῦμεν τοὺς βομβαρδισμοὺς και ὑπολογίζομεν τὸ μεταξὺ λάμπει και ἤχου χρονικὸν διάστημα, ὡς νὰ πρόκειται ἀπλῶς περὶ τυπικοῦ χαιρετισμοῦ πολεμικῶν πλοίων.

Ἡ αὐτὴ ἀπάθεια παρατηρεῖται και εἰς τὴν Πλατείαν. Ὁ κόσμος πηγαίνει εἰς τὴν ἐργασίαν του, τὰ τραμ τὸ ἓνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο διαγράφουν τὰς κυκλικὰς κινήσεις των, ὡς ὁ βομβαρδισμὸς νὰ μὴν ἔχη τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὴν πόλιν.

Σπανίως εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ βροντεροῦ κλονισμοῦ σταματοῦν οἱ διαβάται ὡς ξαφνισμένοι, γυρίζουν τὸ κεφάλι πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐπάνω, ὡς νὰ ζητοῦν νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι πρόκειται περὶ κοινῆς συνειθισμένης βροντῆς και ἔπειτα ἀκολουθοῦν τὸν δρόμον των. Ἐκεῖνοι ποῦ γλεντοῦν μὲ τὸ μπουμπουνητὸ αὐτὸ τῶν ὀβίδων εἶναι οἱ λοῖστροι. Μαζωμένοι εἰς ὀμάδας, στρέφονται ὅλοι μαζί πρὸς τὴν ὁδὸν Πειραιῶς.

Κάθε φωτεινὴ γλωσσίτσα ποῦ χύνεται ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτὴν γίνεται δεκτὴ μὲ φωνές, ἀλαλαγμούς, σφουρίγματα, γιούγα. Οἴξω! Βάστα και μᾶς ἔκαρες! Κύριος Πρίτς!

Ποῖος ἦταν ὁ κύριος Πρίτς, αὐτὸ εἶναι μυστικὸν ποῦ δὲν ἐξηγήθη ὡς τώρα. Πάντως ὅμως ἦτο χαρακτηριστικὴ ἔκφρασις περιφρονησεως τοῦ κινδύνου. Τὰ λουστράκια εἴτε διότι ἀγνοοῦν τὸν κίνδυνον, εἴτε διότι τὸν περιφρονοῦν ἐξακολουθοῦν νὰ ἀλλοιάζουν, ἐνῶ οἱ μεγάλητεροι κτυποῦν τὰ κασέλιά των μὲ τῆς μογιῆς και δημιουργοῦν ἓνα ἀκόμη νέον εἶδος κρότου ποῦ προκαλεῖ κάποιον ἀνησυχίαν.

Ἐξαφνα μιὰ μεγάλη κολοσσαῖα ἀστραπὴ διαγράφεται ὡς φωτεινὴ ρομφαία τῆς Γραφῆς εἰς τὸν ὀρίζοντα. Ἡ Πλατεία και ὅλοι οἱ δρόμοι ποῦ ξεκινοῦν κυκλικῶς ἀπὸ τὸ κέντρον αὐτὸ διαγράφονται ὡς ματωμένοι μέσα εἰς τὸ σκότος. Καὶ μιὰ βροντὴ καταχθονία μιὰ βροντὴ ποῦ φαίνεται ὡς νὰ θέλῃ νὰ ξεριζώσῃ νὰ ξεθεμελιώσῃ τὴν πόλιν συγκλονίζει τὸ ἔδαφος τῶν Ἀθηνῶν. Τώρα πλέον ὁ κίνδυνος ἐμφανίζεται μὲ τραγικότητα ἀπειλητικὴν. Ὁχι ἓνας ἀλλὰ

Ἡ κ. Μοσχούλα Φουντούλη.

Πρόεδρος τοῦ Παραρτήματος τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΡΙΝΗΝ ΖΩΗΝ

Σ'.

δέκα κερανοὶ μαζί ἂν ἐξεχύνοντο ἐμπρὸς μας δὲν θὰ ἔκαναν μεγαλητέραν ἐντύπωσιν.

Ὁ Ναύαρχος Φουρνὲ μᾶς εἶχε στείλει τὰς ἐπισήμους **δεσποινίδας** του εἰς ἐπίσκεψιν, διὰ νὰ μᾶς βάλουν, ὡς εἶχεν εἰπεῖ εἰς τάξιν. Αἱ βόμβαι τῶν 42 ὀνομάζονται, φαίνεται, εἰς τὴν γλωσσαν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ *Desmoiselles*.

Και αἱ **δεσποινίδες** διηυθύνθησαν κατ' εὐθειαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, τὸ ἐπισημότερον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου τὰς ὑπεδέχθη μὲ ὄλας τὰς τιμὰς ἢ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του και τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Προστατίδων Δυνάμεων. Μὲ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴν τῶν δεσποινίδων ἢ ἐπίσημος σύσκεψις ἐγένετο ἐγκαρδιωτέρα μὲ τὰ δείγματα τῆς ἐγκαρδιότητος ἀνὰ χεῖρας, ὡς εἶχεν εἰπεῖ χαριτολογῶν ἢ Α. Μεγαλειότης πρὸς τοὺς κ. κ. πρῶσβευτάς.

Ὡς εὐγενικαὶ μεσάζουσαι αἱ δεσποινίδες τοῦ ναύαρχου Φουρνὲ ἔφεραν τὴν ἀνακοχὴν και ἢ πόλις ἐπανεκτήσε τὴν παλαιάν της ἡσυχίαν, μὲ κάποιαν σκιάν πένθους και μελαγχολίας, ποῦ ἐπροκάλεσε τὸ πυκνὸν σκότος εἰς τὸ ὁποῖον ἐβυθίσθησαν κατὰ τὴν βροχερὰν ἐκείνην νύκτα αἱ Ἀθῆναι.

Ἡ ἐκδρομὴ τῆς Κορίνθου εἶναι ἓνα εἶδος προσκύνημα εἰς τὴν ἀντικρυνὴν μικρὰν πόλιν, ποῦ ἀπλώνεται κάτω ἀπὸ τὸν Ἀκροκόρινθον και ἀπὸ τὴν παλαιάν Κόρινθον τὴν ὁποίαν κατέστρεψε μετὰ τὰς ἐπιδρομὰς τοῦ Σύλλα ἓνας ἀπὸ τοὺς τρομερωτέρους σεισμούς.

Τὸ βράδυ ἢ Κόρινθος μὲ τὸν ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν της και μὲ τῆς λευκῆς οἰκοδομῆς της μοῦ δίδει συχνὰ τὴν ἐντύπωσιν τῆς Λωζάνης, ὅπως τὴν ἐβλέπαμεν ἀπὸ τὸ Ἐνιαν, τὴν μικρὰν αὐτὴν Γαλλικὴν λουτρόπολιν.

Φυσικὰ δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο κοινὸν μεταξὺ τῆς ἀντικρυνῆς ἀκτῆς και τοῦ Λουτρακιοῦ μὲ τὰ μικρὰ κέντρα τῆς Ἐλβετίας και τῆς Γαλλίας. Ἐκεῖ τὰ βουνὰ ποῦ δεσπόζουν τῆς Λωζάνης και τοῦ Ἐνιαν εἶναι κατάφυτα, ἐνῶ ἐδῶ εἶναι κατάξηρα, βράχοι γυμνοὶ ἀπὸ κάθε βλάστησιν. Ἐκεῖ ἢ λίμνη Λεμάν πολὺ πλατυτέρα ὡστε νὰ φαίνεται ὡς θάλασσα ἔχει ἀπὸ τὸ πρῶν ἔως τὸ βράδυ κάθε ὥραν προσέγγισιν

κουεν εκεί τους μεγαλύτερους άρχοντας και βασιλείς του κόσμου, καθώς και ό,τι δοξαζόμενον εις σοφίαν και τέχνην είχε τότε ή Ελλάδα. Τόσον είχε γίνει του σαρμού ή γυναίκα αυτή, και τόσον και ή άπλη συμπάθειά της έθεωρείτο μεγάλη ευτυχία, ώστε ως λέγει ο Πλούταρχος ή φιλία της δέν ήτο αποτέλεσμα ιδιοτρόπου φιλοδοξίας, αλλά υπερτάτης ψυχικής ανάγκης.

Ρήτορες, ποιηταί, φιλόσοφοι, ως ο Πλάτων, ο Αντισθένης, ο Αίσιχίος, ο Αρίστιππος έσχημαζαν τακτικά εις τας αίθουσας της. Εις τον Αρίστιππον οφείλει ή Λαίε την λεπτότητα της ομιλίας και το σπινθηροβόλον πνεύμα με το όποιον ενίκησε πολλάκις δυνατούς συζητητάς. Αί φιλολογικαί και κλλιτεχνικαί συζητήσεις έγένοντο υπό την σκιά των μεγάλων δένδρων μέσα εις θαυμάσια άρωματισμένα έλση υπό το δροσερόν μουρουρίσμα ρυακίων και των τεχνιτών άνανδρωτηρίων εις τα όποια ελούοντο ήμέραν και νύκτα Δρυάδες και νηριίδες. Οί κήποι της ήσαν μουσεια γλυπτικής και αι αίθουσαι της πινακοθήκαι άριστουργημάτων, τα όποια της προσέφεραν οι θαυμασταί της.

Διά να εισαχθώ τις εις τον παράδεισον αυτόν του κάλλους και της τέχνης οφείλε πρωτίτως να έχη μόρφωσιν τελείαν και να είναι εις θέσιν να θύη σπουδάς εις τας χάριτας και τας μουσας κατά την χαρακτηριστικήν έκφρασιν του Πλάτωνος. Άνθρωποι άξεστοι και άμόρφωτοι, όσον πλούσιοι και αν ήσαν δέν έγινοντο δεκτοί εις την Ακαδημίαν των ώρκίων και κομφών τρόπων και του πνεύματος, εις την όποιαν τον τόνον έδιδεν ή Λαίε. Ό έρωσ ήτο πολύ διακριτικός μεταξύ των θαμώνων και εκρύπτετο πάντοτε με τους πέπλους του μυστηρίου, χωρίς καμμία χυδαία εκδήλωσις του να επιτρέπεται.

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Α'.

Μέσα εις όλίγα έτη ο Πειραιεύς έχει κάμει άληθινά άλματα εις την πρόοδον. Ασφαλέστατον γνώρισμα της προόδου αυτής είναι ή γυναικεία δράσις. Όσον αι γυναίκες έξυπνούν εις τα ιδανικά της αλληλεγγύης και της προόδου, όσον ο κύκλος της δράσεώς των ευρύνεται, τόσον αποδεικνύεται ότι ή κοινωνική ζωή προάγεται.

Τας όλίγας δέκα ή είκοσι γυναίκας, που έξυπνηρετούσαν διά του πρώτου εις τον Πειραιά ιδρυθέντος σωματείου της Φιλοπτώχου Αδελφότητος, τας ανάγκας ενός στενού κύκλου πτωχών,

έχουν τώρα διαδέχθη εκατοντάδες γυναικών, αι όποιαι κάμουν θαύματα, είτε αγωνίζονται υπέρ της εργάτιδος διά Κυριακών Σχολείων, είτε έχου γενικεύσει την δράσιν των εις όλους τους κλάδους του Πατριωτικού Συνδέσμου, του όποιου παράρτημα ιδρύθη εϋθός εξ αρχής εις Πειραιά.

Όλα τα Τμήματα τα όποια ελειτούργησαν εις Αθήνας από της ίδρύσεως του Συνδέσμου ετέθησαν εις ενέργειαν και εις τον Πειραιά με επιτυχίαν ή όποια όμολογουμένως υπερέδη κάθε προσδοκίαν.

Και πρώτον γνώρισμα του πόθου των κυριών να συντελέσουν εις επίτευξιν του γενικωτέρου σκοπού. τον όποιον επιδιώκει ο Πατριωτικός Σύνδεσμος, είναι ή προθυμία, μεθ' ης εκζητήσαν και ή Φιλόπτωχος Πειραιώσ και το Συσσίτιον να περιληφθουν εις τα άνάλογα Τμήματα του Πατριωτικού Συνδέσμου.

Η αντίληψις ακριβώς ότι εξησφαλιζετο το υπάρχον έργον των δια της περιλήψεως του εις το Συμβούλιον, του όποιου την ίδρυσιν και την άμεσον διείκησιν ανέλαμβανεν αυτοπροσώπως ή βασίλισσα της Ελλάδος αποδεικνύει την όξυτητα του πνεύματος και τον πόθον τον ειλικρινή της επέκτασεως της ευεργετικής των δράσεως εις όσον το δυνατόν ευρύτερον κύκλον.

Από τας πρώτας συνεδρίας του Γενικού Συμβουλίου του Πατριωτικού Συνδέσμου καταδείχθη ή ενεργητικότητα και ή όξεια αντίληψις της προέδρου του Παραρτήματος Πειραιώς κ. Μοσχούλας Φουντούλη. Βεβαίως ως γενική γραμματεΐς επί πολλά έτη της Φιλοπτώχου Αδελφότητος, ή κ. Φουντούλη είχαν ήδη κάμει μίαν μακράν θητείαν υπηρεσίας υπέρ των πτωχών του Πειραιώς. Αλλά το πολύπλοκον των Τμημάτων του Συνδέσμου και ή ποικίλη δράσις αυτού εις όλους τους κλάδους της φιλανθρωπίας έπαρουσίαζε διά την αρχικήν τουλάχιστον διοργάνωσιν πολλας δυσκολίας και δι' αυτό το κέντρον άκόμη, πολύ δε περισσοτέρας δια τα Παραρτήματα.

Η επιτυχία λοιπόν των εργασιών του Πειραιώς οφείλεται πρωτίτως εις την διαυγή αντίληψιν και το γοργόν πνεύμα της Προέδρου και την εξααιρετικά κατάλληλον εκλογήν των Προέδρων των διαφόρων Τμημάτων.

Ο αρχικός πυρήν άπετελέσθη εϋθός εξ αρχής με τόσην εκλεκτικότητα, ώστε να εξασφαλισθώ ή τελεία του έργου επιτυχία. Με αντιπρόεδρον την κ. Εϋφρ. Αντωνιάδου. με ταμίαν την κ. Π. Πολίτου και με γραμματέα την κ. Βασιλικήν Ηλιοπούλου το Προεδρείον του Διοικητικού Συμβουλίου ήτο μία μεγάλη έγγυή-

σις του έντελους καταρτισμού του Πειραιικού Παραρτήματος.

Αί Πρόεδροι των Τμημάτων εξ άλλου εύρέθησαν από την πρώτην στιγμήν εις το ύψος της αποστολής των. Κάθε μία χωριστά και όλαι μαζί ενεδάθουναν εις το πνεύμα και την ουσίαν της εργασίας των, την αγάπησαν και αφιερώθησαν εις αυτήν με τον φανατισμόν, ο όποιος παντού και πάντοτε συνοδεύεται από επιτυχίαν.

Οί πτωχοί, οί άρρωστοι, αι έπίσκοι γυναίκες, αι χωρίς δουλειά εργάτιδες και όλα τα μέλη των οικογενειών των πτωχών επιστράτων εύρέθησαν αίφνης και χωρίς να το πολυπεριμένουν υπό μίαν προστασίαν και μίαν ευεργετικήν αντίληψιν πρώτης γραμμής.

Βεβαίως δια κάθε συμφοράν, δια κάθε ανάγκην υπήρχε και το αντίστοιχον τμήμα, καταρτισμένον τελείως, με πλήρες προεδρείον, άπόλυτον αυτοτέλειαν και με συμβούλους και βοηθητικά μέλη, τα όποια άμιλλώντο πώς κάθε μιά να ανταποκριθώ επιτυχέστερα εις τον σκοπόν του σχετικού τμήματος.

Και είναι ίσως το Παράρτημα Πειραιώς από τα όλίγα που κατώρθωσαν να ενεργούν εισφοράς πλουσίας και εις χρήματα και εις τροφίμα, εις τρόπον ώστε να ανακουφίζουν αποτελεσματικώτερα τους έχοντας ανάγκην συνδρομής, χωρίς δι' όλα να επιβαρύνουν το γενικόν ταμειον του Συνδέσμου.

Γυναίκες εμπόρων πλουσιών αι περισσότεραι εξήσκησαν όλην των την έπιρροήν εις τον εμπορικόν κόσμον του Πειραιώς, ο όποιος ανταπεκρίθη εις τας εκκλήσεις των και προσέφερε με πολλήν γενναιότητα την συνδρομήν του εις αυτάς.

Δέν ειζεύρω πώς ειργάσθη ή κ. Φουντούλη δια να καρτίση τα Τμήματά της. Πάντως όμως ή εκλογή έγινε σύμφωνα με τας κλήσεις και τας προτιμήσεις κάθε κυρίας, ως κρίνωμεν από τα αποτελέσματα.

Πριν ή προβώ εις λεπτομερή εξέτασιν της εργασίας των Τμημάτων νομίζω ότι προέχει το καθήκον να αναφέρω μίαν από τας δραστηριώτερας κυρίας του Πειραιώς, ή όποια αν και πάσχουσα, είχε τόσην ζωήν μέσα της και ήγάπα τόσον το υπέρ των δυστυχών γυναικών έργον της της παροχής εργασίας, ώστε να πέση ήρωικά, καταβληθείσα από κόπους ανωτέρους των δυνάμεών της.

Η Σ. Αραβαντινού εκλείε μέσα της τόσην δύναμιν άλτρουισμού, και τόσον πόθον να ανακουφίση τας τάξεις των γυναικών, αι όποια ζούν εκ της εργασίας των, ώστε να μη αντιληφθώ ότι αι δυνάμεις της ήσαν πολύ κατώτε-

ραι του δυσκόλου και κοπιαστικού έργου το όποιον ειχεν αναλάβει.

Διότι ή παροχή εργασίας έχει και αυτή καταστή πρόβλημα, από εκείνα που λύνονται πολύ δύσκολα εις τον τόπον μας. Αν δε και ή κατασκευή ένδυμάτων του στρατού και ή ύπαρξις της στρατιωτικής αποθήκης εις Πειραιά οφείλε να διευκολύνη πολύ το Τμήμα αυτό, όμως τόση γίνεται εκμετάλλεσις από ώρισμένους έπιτηδείους και εις τον κλάδον αυτόν, ώστε κατ' έπανάληψιν να έχη έξεγερθη και ή κοινή γνώμη και αι εργάτιδες και τα ασχολούμενα δια το ζήτημα της ποροχής γυναικεία σωματεία.

Η δυστυχής κ. Αραβαντινού υπέστη αληθινόν μαρτύριον, όπως άλλως τε και αι κυρία του Συμβουλίου της και του παραλλήλου τμήματος Αθηνών, μεθ' όλας τας ενεργείας του Κεντρού και Γραφείου του Συνδέσμου. Και καταβλήθη μεγάλοι να νικηθουν δυσκολίαι δια να παραχωρηθώ εργασία 53.560 τεμαχίων εις έπτακσίαις οικογενείας μόνον έντός δύο μηνών κατά την σχετικήν λογαδοσίαν του 1915, να εισπραχθώ δε από τας εργάτιδας Πειραιώς δρ. 13,552 και 95.

Φυσικά εις το δύσκολον έργον της κατά εβδομάδα διανομής και παραλαβής τόσων χιλιάδων τεμαχίων ή άτυχής κυρία είχε πολυτίμους συνεργάτιδας τας κ. κ. Α. Παπατέστα και Ι. Χριστοφίδου και τας δας Κ. Οικονόμου, Κ. Έλευθερίου, Έλ. Φωτιζ, Α. Ρέστη και Ι. Λαμάσκου, αι όποια και αποτελούν το Συμβούλιον του Τμήματος και αι όποια μετά το θλιβερόν τέλος της προέδρου των συνεχίζουν το ώραιον έργον των υπό την νέαν Πρόεδρον κ. Παπατέστα γυναίκα άνταξίαν της εκλειψάσης, με δραστηριότητα και ζήλον ανώτερον κάθε επαινουν

Εάν μάλιστα ληφθώ υπ' όψιν και ή λογιστική εργασία, ήν απαιτεί ή διοσληψία εϋδών και χρημάτων μετά της Αποθήκης ως και μετά τόσων εκατοντάδων γυναικών θα κατανοηθουν οι κόποι των κυριών αυτών και ο πολύτιμος καιρός και αι γνώσεις άκόμη ως διαθέτουν δια να μη συμβή λάθος ουτε δραχμής και όλαι να είναι ένθουσιασμένοι με το αποτέλεσμα.

Όπου αποδεικνύεται δια μίαν φοράν άκόμη ή μέσα εις όλίγα έτη επελθούσα μεταβολή εις την τάξιν εκείνην του Πειραιώς, ή όποια άνοίγει δια μιās ώραιάς γυναικείας δράσεως τον δρόμον της αληθινής προόδου, της στηριζομένης εις τα δυνατά θεμέλια του άλτρουισμού και της αταπαρνήσεως.

Συμπλοκαὶ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Ο ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΥ

Ε΄.

Καὶ πάλι ἓνα ἀναδρομικὸ ταξιδάκι εἰς τὰ περασμένα. Εἶναι καὶ αὐτὸ μιὰ μέθοδος νὰ περνᾷ κανεὶς μὲ ὀλιγωτέραν λύπην τὰ σημερινά. Ὅταν βρῖσκεσθε στὸ σκοτάδι, ἐνθυμηθῆτε μιὰ σάλα φωτισμένη καὶ τὸ σκοτὸς τὸ πραγματικὸ ἐξαφανίζεται.

Τὸ λέγω αὐτὸ μὲ βεβαιότητα καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸ δοκιμάσετε. Εἶναι μεγάλη ἀνάγκη εἰς τὴν ζωὴν νὰ δυναμώη ἡ γυναῖκα τὴν φαντασίαν της, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀφίνη νὰ τὴν κυριεύῃ ποτὲ ἡ ἀπελπισία. Εἶχα μιὰ φίλη ἢ ὁποία ἐπροδίδετο κατὰ τρόπον ἀναιδῆ ἀπὸ

τὸν ἄνδρα της, ὁ ὁποῖος καὶ τὴν ἐξητέλιξε χυδαιότατα. Πρὸς δυστυχίαν της ἡ φίλη μου εἶχε χαρακτηρῆρα μνησίκακον καὶ ἐκδικητικόν. Εἶχε φθάσει εἰς τοιοῦτο σημεῖον ἀγωνίας ὥστε ἠσθάνετο, ὅτι εὐθὺς ποῦ θὰ τῆς ἐπαρουσιάζετο ὁ πρῶτος πειρασμὸς ἐμπρὸς της, θὰ ἐνέδιδε. Μιὰ ἡμέρα κατόπιν μιᾶς ἀποκαλύψεως ἐξευτελιστικῆς, ἔβαλε τὸ καπέλλο της καὶ ἐβγήκε μὲ ἀποφάσεις ἀμέσου ἐκδικήσεως. Τὸ σπῆτι της ἦτο κοντὰ εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού, ὅπου καὶ διευθύνθη, νευρική, πεισμομένη, ἀποφασιστική. Εἰς τὴν βιτρίνα τοῦ πρώτου μαγαζιουῦ φιλικῶν ἀντίκρουσεν ἓνα ὄραϊον κοῦκλον, κομπόν, χαριτωμένον καὶ ὑπερβολικὰ chic. Τὸν ἀγόρασεν ἀμέσως. Καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ τῆς ἐφάνη ὅτι μόνον ἓνας ἄνθρωπος ποῦ θὰ ἔμοιαζε

Ἡ Πρόεδρος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ Οὐάιλς.

Ἐορτὴ ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

καὶ κατ' ὀλίγον νὰ τὰ ταιριάξῃ, μέχρις ὅτου ἐπέρχεται ἡ κατάσταση ἐκείνη τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς ἀποκαλεῖ ψυχρῶς ἀφομοίωσιν.

(Ἄπὸ τὰ Κριτικά τοῦ κ. Κ. Παλαμᾶ)

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ

Ὁ ἀποκλεισμός εἶναι μία μᾶστιξ τῶν ἀνθρώπων, ὅπως οἱ λιμοὶ καὶ αἱ ἐπιδημίαι εἶναι μᾶστιγες τοῦ θεοῦ. Ὅλα αὐτὰ παρακολουθοῦν τοὺς πολέμους, καὶ ἡμπορεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι εἶναι ἀναπόσπαστα κατὰ τῆς μεγάλης αὐτῆς τρέλλας, ποῦ καταλαμβάνει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ ἀποκλεισμός ἔχει ὡς φυσικὸν ἀκολούθημα τὴν πείναν, εἶναι ὅμως ὀλιγότερον τρομερὸς ἀπὸ τὰς θανατηφόρους ἐπιδημίας. Σπανίως εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἀνθρώποι ἢ πόλεις ἐδεκατίσθησαν ἀπὸ τὴν πείναν. Ὅταν μάλιστα αἱ ἀποκλειόμενα χωρὶς ἔχουν ἰδίαν παραγωγὴν, ὅταν ὁ λόγος εἶναι λιτός, ὅταν τὸ κλίμα εἶναι γλυκύ, ὁ ἀποκλεισμός εἶναι ἀνεκτός, ἐὰν ληθῶν ἐγκαίρως μέτρα οἰκονομικῆς προνοίας καὶ λογικῆς κατανομῆς τῶν διατεθειμένων τροφῶν.

Αἴφνης ὅ,τι δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἶναι τὸ ψωμί, ἐνεκα τῆς ἀνεπαρκειᾶς τῆς ἐγχωρίου τοῦ σίτου παραγωγῆς, ἡ ζάχαρι καὶ ὁ καφές. Ἀλλὰ τρόφιμα πρώτης ἀνάγκης με ζωϊκὴν δύναμιν πρώτης γραμμῆς καὶ ὑπεράρκειαν ἐγχωρίου παραγωγῆς ἔχομεν τῆς πατάτας, τὸ λάδι, τὸ κρασί, τὸ μέλι, τὴν σταφίδα, τοὺς ξηροὺς καρπούς, σῦκα, κορύδια, φουντούκια, ἀμύγδαλα, μήλα, πορτοκάλια καὶ μανταρίνια. Τὸ γάλα, τὸ τυρί, τὸ βούτυρο, τὸ γιαούρτι, τὰ ψάρια καὶ τὸ κρέας εἰς μέτρον καὶ ἀραιότεραν χρῆσιν τοῦ συνήθους.

Πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ ἔγκαιρος καὶ λογικὴ κατανομή τοῦ ὑπάρχοντος ἀλευριῶν ἐν συνδυασμῶ με ἄλλας ὕλας, ὡς σταφίδος, πετιμελιοῦ, σύκων καὶ μῆλων. Ψωμί με 50 ο)ο ἀλεύρι καὶ 50 ο)ο σταφίδα καὶ μήλα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι θρεπτικώτατον εἶναι καὶ διὰ τὸν λαὸν ἕνα εἶδος γλυκίσματος με τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ νὰ ἀναπλήρωσιν τὸν προῖνὸ καφές, ἴσως δὲ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐπιλοποιήσῃ καὶ τὸ βραδεῖνὸν δεῖπνον. Διότι μία οἰαδήποτε χορτόσουπα λαδερῆ ἀπὸ μαρούλια, ντίδια, πατάτες, σέλινο, καρότο καὶ πράσο ἡμπορεῖ νὰ συμπληρώσῃ τὸ δεῖπνον με μιὰ καλὴ φέτα ψωμί ἀρτυμένο με σταφίδα, μήλα καὶ σῦκα.

Ἀλλὰ διὰ νὰ κανονισθῶν ὅλα αὐτὰ ἢ ἐπὶ τῶν τροφίμων ἐπιτροπὴ ἔπρεπε νὰ μὴν ἀρκεσθῇ εἰς τὴν διανομὴν τῶν εἰδῶν ποῦ ἔρχονται ἀπ' ἔξω, ὡς τὸ ἀλεύρι, τὴν ζάχαρι κτλ. Ἐ-

πρεπε πρὸ παντὸς νὰ συγκεντρώσῃ ἀπὸ τὰς σταφιδοφόρους καὶ συκοφόρους ἐπαρχίας ὅλας τὰς χιλιάδας ὄκ. τῶν ἀποθεμάτων καὶ νὰ τὰς διανεῖμῃ εἰς ὑποεπιτροπὰς τῶν διαφόρων πόλεων καὶ χωριῶν, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τοὺς πληθυσμούς. Ἐπρεπε νὰ στείλῃ καὶ περισυλλέξῃ ἀπὸ τῆς Μηλιᾶς, τὴν Ζαγορὰν καὶ τὰ ἄλλα χωριὰ τοῦ Βόλου τὰς χιλ. ὀκάδας τῶν μῆλων ποῦ τρέφουν ἐκεῖ τετράποδα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας πόλεις καὶ χωριὰ τοὺς περισσεύοντες ξηροὺς καρπούς, ὡς τὰ σῦκα ἀπὸ τὰς Καλάμας καὶ τὴν Μεσσηνίαν, τὰ ἀμύγδαλα ἀπὸ τὴν Περαχώραν, τὸ μέλι κτλ. Νὰ διατιμῆσθῇ ὅλα αὐτὰ εἰς τὸ κατώτατον ὄριον τῆς τιμῆς καὶ ἔπειτα νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν λαὸν τὸν κατάλληλον τρόπον τῆς χρησιμοποίησεως πρὸς οἰκονομικὴν διατροφήν τῶν κατοίκων.

Ποῦ ὀλίγος κόσμος εἰξεύρει ὅτι τὰ στρογγυλὰ μήλα εἶναι φαρινοῦχα καὶ ἀζωτοῦχα τόσον, ὥστε νὰ γίνωνται ἀπὸ φρούτου ἀπλοῦ θρεπτικὴ τροφή πρώτης τάξεως. Τὸ ἴδιο καὶ τὰ κάστανα, τὰ ὁποῖα βρασιμένα εἶναι τροφή ὅπως ἡ πατάτα, εἰς συνδυασμὸν δὲ πατάτας, καστανῶν, καὶ μῆλων με ὀλίγο λάδι καὶ πετιμέζι ἔχομεν γλυκίσμα θρεπτικόν, τὸ ὁποῖον ἀναπληροῖ κάθε φαγητὸν καὶ μετριάξει τὴν χρῆσιν τοῦ ψωμοῦ.

Δίδομεν ἐδῶ σήμερον μερικὰς οἰκονομικὰς συνταγὰς ψωμοῦ με ξηροὺς καρπούς, σούπας χωρὶς κρέας καὶ ἄλλων ζυμαρικῶν, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ ἀλεύρι ἔρχεται εἰς ἐντελῶς δευτέραν μοῖραν.

Ψωμί σταφιδούχον. 2 ὄκ. ἀλεύρι, 2 ὄκ. σταφίδα ψιλή, καθαρισμένη καὶ πλυμένη, 1 ὄκ. λάδι, 100 δρ. μέλι, 100 δρ. ροῦμι, 10 λεπτ. κανελογορῦφαλα καὶ τὸ σπιρτο ἐνὸς πορτοκαλιοῦ. Ζυμῶντε καλὰ τὸ ἀλεύρι με τὸ λάδι ὅταν στοὺς κουραμπιέδες, προσθέτετε, τὸ μέλι, ἢ πετιμέζι, ἢ ζάχαρι, τὴν σταφίδα, τὸ κονιάκ κ.τ.λ. Τὰ συσσωματώνετε ὅλα καλά, λαδώνετε ἕνα ταψί, χύνετε τὴ ζύμη σας μέσα καὶ τὴν στέλλετε στὸ φούρνο. Διατηρεῖται 10 καὶ 20 ἡμέρας καὶ δίδετε εἰς τὰ παιδιὰ, χωρὶς καφὲ καὶ γάλα προῖνόν.

Ζυμαρικὰ μῆλων. Ψήντε τὰ μήλα στὸν φούρνο, τὰ ξεφλουδίσετε καὶ τὰ λύνετε, ἕως ὅτου γείνουν χυλός. Βράζετε χωριστὰ κάστανα, τὰ καθαρίζετε καὶ τὰ λύνετε ἐπίσης. Κάμνετε ἕνα χυλὸν με 1/2 ὄκ. φαρίνα, 100 δρ. λάδι, καὶ 3 κουταλιὰς ροῦμι, προσθέτετε τὸν χυλὸν τῶν μῆλων καὶ τῶν καστανῶν ἀπὸ 1/2 ὄκ. κάθε εἶδος. Τὰ ἀνακατώνετε καὶ τὰ ζυμῶντε ὅλα μαζί εἰς ἀρκετὰ πυκνὴν ζύμην, τὰ ἀπλόνετε εἰς λαδομένην λαμορίνα καὶ τὰ στέλλετε εἰς τὸν φούρνο.

MODES CHAPEAUX

ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ Ι. ΜΑΝΤΟΥΚΑ

Παρελήφθησαν ἐκ Παρισίων τὰ νέα chic Μοντέλα.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 38.

Τὰ **ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ** νοσήματα

Θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ κλινικῇ τοῦ εἰδικοῦ ὀφθαλμολόγου

ΣΠΗΛΙΟΥ Ι. ΧΑΡΑΜΗ

Γ. ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κλπ.

ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάσαντος κλπ.

Ἀθῆναι. 20 ὁδὸς Πειραιῶς. Τηλέφωνόν 654,

**ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ
ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΤΩΝ ΑΔΕΛΦ. ΜΕΞΗ**

ΣΙΓΑΡΕΤΑ ΚΥΡΙΩΝ

ΣΙΓΑΡΕΤΑ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ

ΣΙΓΑΡΕΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΕΚΛΕΚΤΗΣ

ΓΩΝΙΑ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΖΥΘΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

Ἡ νέα ὄρχήστρα ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.

ΝΤΕΛΜΠΟΥΟΝΟ

καὶ μετὰ τὸ γλυκύτετον πρῶτον βιολὶ τοῦ κ.

ΠΑΣΑΝΕΝΤΕ

Τρίτην καὶ Παρασκευὴν συναυλίαι.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΤΟΣ 1916

ΔΡΑΧ. 1.000.000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἑκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 400.000, παρέχοντα κέρδη εἰς 2,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 200.000. Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1916 ἐξεδόθησαν ὑπ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν 1—25.000 ἀκέραια γραμμᾶτια παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος καὶ τιμώμενα τέσσαρας δραχμὰς καὶ ὑπ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν 25.001—100.000 τέταρτα γραμματίων τιμώμενα μιᾶς δραχμῆς καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Κέρδη ἑκάστης κληρώσεως

1	Μίγα κέρδος	ἐκ	Δραχμ.	80.000	Δραχ.	80.000
1	Κέρδος	ἐκ	»	20.000	»	20.000
2	Κέρδη	ἐκ	»	2.500	»	5.000
6	Κέρδη	ἐκ	»	1.000	»	6.000
15	Κέρδη	ἐκ	»	400	»	6.000
1950	Κέρδη	ἐκ	»	40	»	78.000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γινέσεται τῆ 28 Φεβρουαρίου (12 Μαρτίου) 1916, ἡ δευτέρα τῆ 25 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1916 ἡ τρίτη τῆ 27 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1916, ἡ τετάρτη τῆ 31 Ὀκτωβρίου (13 Νοεμβρίου) 1916, καὶ ἡ πέμπτη τῆ 31 Δεκεμβρίου 1916 (13 Ἰανουαρίου 1917).

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης: Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ